

Üniversite Öğrencilerinde Flört Şiddetine Yönelik Tutum, Duygu Düzenleme Stratejileri ve İlişki Doyumunun İncelenmesi

Muhammed AKAT¹, Fuad BAKİOĞLU², Hülya ERCAN³

Öz: Bu çalışmanın amacı üniversite öğrencilerinde flört şiddetine yönelik tutum ile duygu düzenleme becerileri ve romantik ilişki doyumunun incelenmesidir. Bu çalışmada, araştırma grubu 333 üniversite öğrencisinden oluşmaktadır. Bu çalışmada veri toplama aracı olarak Kişisel Bilgi Formu, Flörtte Şiddete Yönelik Tutum Ölçekleri, Bilişsel Duygu Düzenleme Ölçeği ve İlişki Değerlendirme Ölçeği kullanılmıştır. Verilerin analizinde bağımsız örneklem için t testi, korelasyon ve regresyon analizi kullanılmıştır. Analizler sonucunda ilişki doyumunun cinsiyete göre anlamlı düzeyde farklılaşmadığı ancak partnere şiddet uygulama ve partner şiddetine maruz kalmaya göre anlamlı düzeyde farklılaştığı görülmüştür. Analiz sonuçlarında ilişki doyumu ile flört şiddetine yönelik tutumlar arasında negatif yönde ilişkiler elde edilmiştir. İlişki doyumu ile bilişsel duygu düzenleme becerilerinden kendini suçlama ve plana tekrar odaklanma arasında pozitif yönde; kabul etme, yıkım ve diğerlerini suçlama arasında negatif yönde ilişkiler bulunmuştur. Son olarak çalışmada flört şiddetine yönelik tutum ve bilişsel duygu düzenlemenin romantik ilişki doyumundaki toplam varyansın %30'unu açıkladığı sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Sözcükler: İlişki Doyumu, Flört Şiddetine Yönelik Tutum, Duygu Düzenleme Stratejisi, Üniversite Öğrencileri

An Investigation of Attitudes towards Dating Violence, Emotion Regulation Strategy and Romantic Relationship Satisfaction Among Undergraduate Students

Abstract: The aim of this study is to examine the attitudes towards dating violence, emotion regulation skills and romantic relationship satisfaction in university students. In this study, the research group consisted of 333 university students (72.1% female; 27.9% male). Personal information form, Attitude Scales Towards Dating Violence, Cognitive Emotion Regulation Scale and Relationship Evaluation Scale were used as data collection tools in this study. Data were analyzed by t-test for independent samples, one-way analysis of variance, correlation and regression. As a result of the analyzes, it was seen that relationship satisfaction did not differ significantly according to gender and closeness to the partner, but differed significantly according to the variables of relationship status, violence to the partner, exposure to partner violence, and relationship duration. In the results of the analysis, a significant negative correlation was also obtained between relationship satisfaction and attitudes towards dating violence. There was a positive correlation between relationship satisfaction and cognitive emotion regulation skills, self-blame and refocus on planning; negatively significant correlation values were found between acceptance, catastrophizing and other-blame. Finally, it was concluded in the study that attitudes towards dating violence and cognitive emotion regulation explained 30% of the total variance in romantic relationship satisfaction.

Keywords: Relationship Satisfaction, Attitudes Towards Dating Violence, Emotion Regulation Strategy, University Students

Geliş Tarihi:17.08.2022

Kabul Tarihi: 05.07.2023

Makale Türü: Araştırma Makalesi

¹ Necmettin Erbakan Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık Anabilim Dalı, Konya, Türkiye, e-posta: muhammedakatpedr@gmail.com, ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-8543-8022>

² Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık, Karaman, Türkiye, e-posta: fuadbakioglu@kmu.edu.tr, ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-9905-6199>

³ Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık, Karaman, Türkiye, e-posta: ehulya@kmu.edu.tr, ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-0442-4121>

Atf için/ To cite:

Akat, M., Bakioğlu, F., & Ercan, H. (2023). Üniversite öğrencilerinde flört şiddetine yönelik tutum, duygu düzenleme stratejileriyle ilişki doyumunun incelenmesi. *Yaşadıkça Eğitim*, 37(3), 814-827. <https://doi.org/10.33308/26674874.2023373515>

Genç yetişkinlik döneminin önemli gelişim görevlerinden biri yakın ilişkiler kurabilmektir. Romantik ilişkiler, yakın ilişkiler içerisinde önemli yeri bulunan ilişki türlerindedir (Moss & Schwebel, 1993). Romantik ilişki, iki tarafın da gönüllü olduğu ve devam etmesini istediğı; aynı zamanda özel duygusal yoğunluğun yaşandığı ilişki türüdür (Collins, 2003). Genç yetişkinlik döneminde kurulan sağlıklı romantik ilişkiler bireyin psikolojik iyi oluşunu olumlu yönde etkilemektedir (Lehnart ve diğçerleri, 2010). Bununla birlikte bu dönemdeki bazı romantik ilişkiler bireyler için yıkıcı etkilere yol açabilmektedir (Gómez- López ve diğçerleri, 2019). Romantik ilişkilerin bireyler üzerinde farklı etkilerinin olmasının nedenlerinden biri romantik ilişkilerden alınan doyumdur.

Romantik ilişki doyumunu, birçok araştırmacı tarafından farklı şekillerde tanımlanmıştır. Örneğın bir tanımda, romantik ilişki doyumunu bireyin ihtiyaç ve beklentilerinin karşılanma düzeyi olarak ele alınmıştır. Ayrıca ilişki doyumunun kişinin kendi ilişkisiyle ilgili öznel değerlendirmesi sonucu ortaya çıktığı belirtilmiştir (Gerlach ve diğçerleri, 2020). Bir başka tanımda ise ilişki doyumunu, ilişkide çatışmaların artması buna bağılı olarak olumlu davranışların azalması şeklinde de ele alınmıştır (Cramer, 2004). Bununla birlikte ilişki doyumunu genel olarak, karşılıklı olarak ihtiyaçların giderilmesi, ilişkiye bağılılık duyulması, birlikte zaman geçirilmesiyle etkili problem çözme ve iletişim kurma yöntemlerinin kullanılmasının bir sonucu olarak açıklanabilir (Raffagnino & Matera, 2015). İlişki doyumunu ilişkideki farklı faktörler tarafından etkilenmektedir. İlişki doyumunu tanımlayan araştırmacıların ilişki doyumunu etkileyen farklı faktörlere vurgu yaptıkları görülmektedir. İlişki doyumuna ilişkin farklı tanımlamaların bundan kaynaklandığı söylenebilir.

Romantik ilişkilerin sağlıklı bir şekilde sürmesi için ilişkiden alınan doyumun yüksek olması gerekmektedir. Romantik ilişkilerinde doyum elde eden çiftlerin ilişkilerinin daha uzun sürdüğü görülmektedir (Le ve diğçerleri, 2010). Romantik ilişkilerinde doyum elde eden çiftlerin yaşam doyumlarının, mutluluk düzeylerinin daha yüksek olduğu da bilinmektedir (De Andrade ve diğçerleri, 2015). Romantik ilişkilerde doyumun azalması ise birçok psikolojik olumsuzlukla ilişkilendirilmiştir. Örneğın yapılan çalışmalarda düşük romantik ilişki doyumunu algılanan stres (Bahun, 2017), sosyal medya bağımlılığı (Demircioğlu & Göncü Köse, 2021), depresyon ve sosyal anksiyete (Hahn ve diğçerleri, 2021) ile ilişkili bulunmuştur. Sonuç olarak romantik ilişki doyumunu, bireylerin psikolojik iyi oluşlarını etkileyen önemli değişkenlerdendir. Üniversite döneminde yaşanan birçok zorluk düşünüldüğünde romantik ilişkiden elde edilen doyumun bu dönemdeki gençlerin psikolojik sağlığı açısından koruyucu role sahiptir (Kansky, 2018). Ancak romantik ilişkilerdeki bazı olumsuz yaşantılar romantik ilişki doyumunu olumsuz yönde etkileyebilmektedir. Bu değişkenlerden biri duygu düzenleme stratejisidir.

Romantik ilişkilerde her duygu yoğun şekilde yaşanabildiğinden, bu duyguları sağlıklı bir şekilde düzenlemek ilişkinin niteliğı açısından son derece önemlidir. Duygu düzenleme, bireyin yaşadığı zorlayıcı yaşam olayları karşısında hissettiğı duyguları yönetebilmesi ve düzenleyebilmesidir (Garnefski ve diğçerleri, 2001). Orozco-Vargas ve diğçerleri (2021) duygu düzenlemenin olumlu duyguları yönetebilmeyi de içerdiğini belirtmişlerdir. Her birey, duygularını düzenlemek için farklı stratejiler kullanmaktadır. Duygu düzenleme stratejileri uyumlu ve uyumsuz olmak üzere iki şekilde gerçekleşmektedir (Garnefski ve diğçerleri, 2002). Uyumlu duygu düzenleme stratejisini kullanmak ilişkilerde çatışmaların daha sağlıklı çözülmesini sağlamaktadır. Uyumlu duygu düzenleme stratejisini kullanmak aynı zamanda ilişkideki zor zamanların daha kolay atlatılmasını da sağlamaktadır (Onat Kocabıyık ve diğçerleri, 2017). Sonuç olarak, uyumlu duygu düzenleme stratejilerini kullanmak sağlıklı kişiler arası ilişkilerin ortaya çıkmasını sağlamaktadır. Uyumsuz duygu düzenleme stratejileri ise kişiler arası ilişkilerde sorunların ortaya çıkmasına neden olabilmektedir (Hu ve diğçerleri, 2014). Duygu düzenleme becerilerinin romantik ilişkiyle ilişkisini inceleyen St-Louis ve diğçerleri (2021) bilişsel yeniden değerlendirme stratejisinin ilişkiye yönelik partnerlerin uyumlu tutku düzeyleriyle pozitif ilişkili olduğu sonucuna ulaşmışlardır. Ayrıca çalışmalarında ilişkide ifade edici bastırma duygu düzenleme yöntemini kullanmanın uyumlu tutkuyu azalttığı sonucuna ulaşmışlardır. Bundan dolayı romantik ilişkilerde uyumlu bilişsel duygu düzenleme stratejilerini kullanmanın ilişkiden alınan doyumunu artırabileceğı söylenebilir. Romantik ilişkilerde zorlayıcı birçok duygu yaşanabildiğı için duygu düzenleme stratejileri romantik ilişkiden alınan doyum açısından önemlidir.

Romantik ilişkilerde yoğun duyguların ortaya çıkmasına neden olan faktörlerden biri romantik ilişki

içerisinde partnerlerin şiddete maruz kalmalarıdır. Flört şiddetine maruz kalmak veya romantik ilişkide şiddete yönelik olumlu tutuma sahip partnere sahip olmak romantik ilişkiden alınan doyumunu olumsuz etkileyebilir (Fincham ve diğerleri, 2008). Romantik ilişkilerde mağdur, şiddete maruz kalmak gibi olumsuz yaşantıların yol açtığı duygusal etkiyle baş etmekte zorlanabilmektedir. Bu noktada bilişsel duygu düzenleme kavramının önemli rolünün olduğu söylenebilir. Uyumlu duygu düzenleme becerisinin kullanılması mağdurun yoğun duygularla baş etmesinde yararlı olabilirken uyumsuz duygu düzenleme stratejilerinin kullanılması yoğun duygularla baş edilmesini zorlaştırabilir. Bu noktada romantik ilişkilerdeki flört şiddetinin ele alınması önemlidir.

Flört şiddeti, romantik ilişkide partnerlerden birinin diğerine fiziksel, psikolojik veya cinsel açıdan zarar verici davranışlarda bulunması olarak açıklanabilir (Dünya Sağlık Örgütü, 2012). Flört şiddeti, farklı şekillerde görülebilmektedir. Bu türler fiziksel, cinsel, psikolojik ve ekonomik olarak sıralanabilir. Fiziksel şiddet; kişinin partneri tarafından fiziksel olarak yaralanmasına neden olabilecek davranışlara maruz kalması olarak açıklanabilir. Psikolojik şiddet; kişinin partneri tarafından kişisel bağımsızlığını engelleyici, duygusal iyi oluşuna olumsuz etki edici davranış ve sözlerle karşı karşıya gelmesidir (Murphy & Hoover, 1999). Cinsel şiddet, partner üzerinde güç ve kontrol sağlamak için kullanılan çeşitli cinsel davranışlardır. Cinsel şiddet, kişinin partneri tarafından cinsel ilişkiye girmek için zorlanması, istenmeyen cinsel temasta bulunmak, duygusal baskı yoluyla zorla cinsel eylemlerde bulunmak ve partneri aşağılamak amacıyla cinsel saldırganlıkta bulunmak gibi davranışları içermektedir (Abraham, 1999). Ekonomik şiddet ise kadının çalışması ve para kazanmasının engellenmesi, para harcamasının sınırlandırılması, zorla çalıştırılması veya çalıştığı işten atılmasının sağlanması, partnerin ekonomik yönde karşı tarafa bağımlı olmasının sağlanması, maddi varlıklarına el konulması gibi şiddet öğelerinden oluşmaktadır (Can Gürkan & Coşar, 2009; Türkiye Cumhuriyeti Aile, Çalışma ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı, 2016).

Günümüzde teknolojinin gelişimine paralel olarak gençler arasında internet ve sosyal medya kullanımı yaygın şekilde görülmektedir (Moreno ve diğerleri, 2022). Bu durum çevrimiçi ortamlarda anti sosyal davranışların daha yaygın görülmesine yol açmıştır (Hamarta ve diğerleri, 2021). Çevrimiçi anti sosyal davranışlardan biri de flört şiddetidir. İnternet ve sosyal medyanın yaygın bir şekilde kullanılmasıyla flört şiddetinin siber ortamlarda yaygın şekilde görüldüğü söylenebilir (Uğur ve diğerleri, 2022). Sonuç olarak gençler arasında hem günlük yaşamda hem de çevrimiçi ortamlarda flört şiddeti davranışlarına rastlanabilmektedir.

Gençler arasında flört şiddeti yaygın şekilde görülmektedir. Gerek Türkiye’de gerekse uluslararası alan yazında bu konuda yapılan çalışmalar bu durumu ortaya çıkartmaktadır. Örneğin, Ybarra ve diğerleri (2016) yaşları 14 ile 21 arasında değişen 1058 genç ile flört şiddetinin yaygınlığını belirlemeye çalışmışlardır. Çalışmada, kızların %51’inin erkeklerin ise %43’ünün fiziksel, psikolojik ve cinsel şiddet türlerinden en az birine maruz kaldıkları sonucuna ulaşılmıştır. Aksoy (2021) ise 440 üniversite öğrencisinde flört şiddetini incelediği araştırmasında bir önceki yıl erkeklerin %78,8’inin, kadınların %82,3’ünün ilişkilerinde psikolojik şiddete, erkeklerin %18,6’sının, kadınların %21,4’ünün fiziksel şiddete, erkeklerin %36,3’ünün, kadınların %41,3’ünün cinsel şiddete maruz kaldıklarını; erkeklerin %2,7’sinin, kadınların %3,1’inin partnerleri tarafından yaralandığını bulmuşlardır. Araştırma sonuçları, flört şiddetinin yaygın olduğunu ve bir toplumsal sorun olduğunu göstermektedir. Bununla birlikte flört şiddetinin cinsiyete göre farklılaşp farklılaşmadığını inceleyen çalışmalarda farklı bulgulara ulaşılmıştır. Bazı çalışmalar erkeklerin daha fazla şiddet uyguladığı bulgusunu paylaşırken bazı çalışmalar tersi bulgulara ulaşmıştır (Hickman ve diğerleri, 2004). Flört şiddeti davranışlarının ortaya çıkmasında etkili faktörlerden biri flört şiddetine yönelik tutumdur. Flört şiddetine yönelik olumlu tutum, flört şiddetinin ortaya çıkması açısından risk faktörüdür (Temple ve diğerleri, 2013). Flört şiddetine yönelik olumlu tutumun ortaya çıkmasında ise toplumsal cinsiyet rolleri önemli rol oynamaktadır. Erkeği üstün gören anlayış gibi toplumsal cinsiyet rolleri romantik ilişkilerdeki sorunların şiddet ile çözülmesine neden olabilmektedir (Sungur Taşdemir ve diğerleri, 2022). Bundan dolayı cinsiyet rolleri aracılığıyla flört şiddetine yönelik olumlu tutum geliştirilebilir. Bu durum romantik ilişkilerdeki şiddet davranışlarının artmasına neden olabilmektedir (Ercan, 2016; Erdem & Bakioğlu, 2020).

Yukarıda verilen teorik açıklamalar romantik ilişkide partnerlerin flört şiddetine yönelik olumlu

tutumlarının olmasının ilişkide daha az doyum elde etmelerine neden olabileceğini ileri sürmektedir. Bununla birlikte romantik ilişkide partnerlerin uyumsuz bilişsel duygu düzenleme stratejilerini kullanmasının ilişkide daha az doyum elde etmelerine neden olabileceğini ileri sürmektedir. Bu teorik açıklamalara rağmen Türkiye’de ve uluslararası alan yazında romantik ilişkilerde doyumun flört şiddeti davranışı özelinde ele alındığı görülmektedir. Ancak bilinmektedir ki romantik ilişkilerdeki olumsuz yaşam olaylarından etkilenme düzeyi duygu düzenleme stratejileri açısından farklılaşmaktadır. Uyumlu duygu düzenleme stratejisi kullanan bireylerin bu sorunlarla daha başarılı şekilde başa çıktığı; uyumsuz duygu düzenleme stratejilerini kullananların ise sorunları ile başa çıkmakta zorlandığı görülmektedir. Bundan dolayı bu çalışmada flört şiddetine yönelik tutumun yanı sıra bilişsel duygu düzenleme stratejilerinin de romantik ilişki doyumuyla ilişkisi incelenmiştir. Bu amaç doğrultusunda aşağıdaki hipotezler ortaya çıkartılmıştır:

H₁.İlişki doyumunu cinsiyete göre anlamlı farklılık göstermektedir.

H₂.İlişki doyumunu partnere şiddet uygulama durumuna göre anlamlı farklılık göstermektedir.

H₃.İlişki doyumunu partner şiddetine maruz kalma durumuna göre anlamlı farklılık göstermektedir.

H₄.İlişki doyumunu, flört şiddetine yönelik tutum ve bilişsel duygu düzenleme becerileri arasında anlamlı ilişkiler bulunmaktadır.

H₅.Flört şiddetine yönelik tutum ve bilişsel duygu düzenleme becerileri ilişki doyumunu anlamlı düzeyde yordamaktadır.

Yöntem

Araştırmanın Modeli

Bu araştırmada, üniversite öğrencilerinin flört şiddetine yönelik tutum ve bilişsel duygu düzenleme stratejileri ile romantik ilişki doyumunu arasındaki ilişkiler ele alınmıştır. Bu araştırma, ilişkisel araştırma modeline göre dizayn edilmiştir (Büyüköztürk ve diğeri, 2013).

Araştırma Grubu

Bu araştırma, Türkiye’nin İç Anadolu Bölgesinde yer alan bir devlet üniversitesinde öğrenim gören ve uygun örnekleme yöntemiyle seçilen 333 üniversite öğrencisi üzerinde gerçekleştirilmiştir. Araştırma grubunda 240 kadın (%72,1) ve 93 erkek (%27,9) şeklinde cinsiyetlerini işaretleyen katılımcı yer almaktadır. Araştırma grubunda yer alan üniversite öğrencilerinin yaş ortalaması 21.55 (ss=2.26) ve yaşları 18- 35 arasında değişmektedir.

Veri Toplama Araçları

Kişisel Bilgi Formu

Bu form ile katılımcılardan hem kendileri hem de partnerlerine ait kişisel bilgiler elde edilmeye çalışılmıştır. Bu bağlamda katılımcılara cinsiyet, şu anki veya geçmişteki romantik ilişkilerinde şiddete maruz kalma, şu anki veya geçmişteki romantik ilişkilerinde şiddet uygulama, partnere yakınlık ve ilişki süresi ile ilgili sorular sorulmuştur.

Flörtte Şiddete Yönelik Tutum Ölçekleri (FŞYTÖ)

Price ve diğeri (1999) tarafından geliştirilen ölçeğin Türkçe uyarlaması Yumuşak ve Şahin (2014) tarafından gerçekleştirilmiştir. Ölçek beşli likert (1= Kesinlikle katılmıyorum, 5= Tamamen katılıyorum) tipindedir. FŞYTÖ “Erkeğin Flörtte Uyguladığı Psikolojik Şiddete Yönelik Tutum Ölçeği (15 madde)”, “Erkeğin Flörtte Uyguladığı Fiziksel Flört Şiddetine Yönelik Tutum Ölçeği (12 madde)”, “Kadının Flörtte Uyguladığı Psikolojik Şiddete Yönelik Tutum Ölçeği (11 madde)” ve “Kadının Flörtte Uyguladığı Fiziksel Şiddete Yönelik Tutum Ölçeği (12 madde)” olmak üzere dört ölçekten oluşmaktadır. Ölçekte ters madde bulunmamaktadır. Ölçeklerin Cronbach alfa değerleri .75 ile .87 arasında değişmektedir. Ölçeklerden alınan puanların artması flört şiddetine yönelik kabul seviyesinin de yükseldiğini göstermektedir. Bu araştırma için

Cronbach alfa değerleri .73 ile .78 arasında değişmektedir.

Bilişsel Duygu Düzenleme Ölçeği

Garnefski ve diğerleri (2002) tarafından negatif yaşam olayları karşısında insanların hangi duygu düzenleme stratejilerini kullandıklarını belirlemek için geliştirilen ölçek Onat ve Otrar (2010) tarafından Türkçeye uyarlanmıştır. Beşli likert tipinde (1= Hiçbir zaman; 5= Her zaman) olan ölçek toplam 36 maddeden oluşmaktadır. Ölçeğin her bir alt boyutundan alınan puanın artması o alt boyuttaki duygu düzenleme stratejisinin arttığını göstermektedir. Ölçek pozitif yeniden gözden geçirme, felaketleştirme, plana tekrar odaklanma, kendini suçlama, diğerlerini suçlama, kabul, bakış açısına yerleştirme, ruminasyon ve pozitif tekrar odaklanma olmak üzere dokuz alt boyuttan oluşmakta ve her bir alt boyut için dört madde barındırmaktadır. Ölçeğin Cronbach alfa değeri .78 olarak bulunmuştur. Bu araştırma için ölçek toplamı Cronbach alfa değeri .81 olarak bulunmuştur.

İlişki Değerlendirme Ölçeği

Hendrick (1988) tarafından romantik ilişkilerden elde edilen doyumunu değerlendirmek amacıyla geliştirilen ölçeğin Türkçe geçerlik ve güvenilirlik çalışması Curun (2001) tarafından gerçekleştirilmiştir. Ölçeğin Türkçe formunun Cronbach alfa içtutarlılık katsayısı .86'dır. Ölçek, 7'li likert tipinde (1 = Hiç karşılamıyor; 7 = Çok iyi karşılıyor) 7 maddeden oluşan tek boyutlu bir ölçektir. Ölçekten alınan yüksek puanlar ilişkide doyumun arttığına, düşük puanlar ilişkide doyumun azaldığına işaret etmektedir. Bu araştırma için ölçek toplamı Cronbach alfa değeri .87 olarak bulunmuştur.

Verilerin Analizi ve İşlem

Bu araştırmanın verilerinin betimsel, güvenilirlik ve karşılaştırmalı analizleri için SPSS Statistic 22 paket programı kullanılmıştır. Araştırmada çarpıklık değerlerinin -.37 – 1.26 arasında, basıklık değerlerinin -.79 – 1.56 arasında değiştiği görülmüştür. Elde edilen sonuçlara dayalı olarak verilerin normal dağılım gösterdiği kabul edilmiştir (Büyüköztürk ve diğerleri, 2013). Değişkenlere ait çarpıklık ve basıklık değerleri Tablo 8'de verilmiştir. Verilerin analizinde karşılaştırmalı istatistik tekniklerinden ilişkisiz örneklem t-testi ve tek yönlü varyans analizi (ANOVA); değişkenleri arasındaki ilişkileri incelemek için Pearson korelasyon analizi ve çoklu regresyon analizi testleri kullanılmıştır.

Araştırmanın verileri sınıf ortamında ve araştırmaya katılmaya gönüllü öğrencilerden toplanmıştır. Veriler araştırmacılar tarafından yüz yüze toplanmıştır. Uygulama yapılırken araştırmanın amacından bahsedilmiş ve katılımcıların kişisel bilgilerine ihtiyaç duyulmadığı ve bireysel değerlendirme yapılmayacağı verilerin bilimsel amaçlarla kullanılacağı açıklanmıştır. Veri toplama işlemine başlanmadan önce katılımcılardan bilgilendirilmiş onam alınmıştır. Veri toplama işlemi yaklaşık olarak 30 dakika sürmüştür. Bu araştırma için XX Üniversitesi'nden (10.12.2021 tarihli, 211-213 sayılı) etik izin alınmıştır.

Bulgular

Bu kısımda araştırma bulgularına yer verilmiştir. Araştırmanın ilk hipotezini test etmek amacıyla ilişkisiz örneklem t-testi gerçekleştirilmiştir. İlişkisiz örneklem t-testi analizi sonuçları Tablo 1'de sunulmaktadır.

Tablo 1. Katılımcıların Cinsiyetlerine Göre İlişki Doyumları

Cinsiyet	N	\bar{X}	ss	t	p
Kadın	240	34.67	8.75	.87	.39
Erkek	93	33.75	8.42		

Tablo 1 incelendiğinde üniversite öğrencilerinin ilişki doyumlarının cinsiyete göre anlamlı düzeyde farklılaşmadığı görülmektedir ($p>.05$). Bir başka ifadeyle hipotez 1 kabul edilmemiştir.

Araştırmanın ikinci hipotezini test etmek amacıyla ilişkisiz örneklem t-testi gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın ikinci hipotezini test etmek için gerçekleştirilen ilişkisiz örneklem t-testi analizi sonuçları Tablo 2'de sunulmaktadır.

Tablo 2. *Partnere Şiddet Uygulama Durumuna Göre İlişki Doyumu*

Şiddet uygulama durumu	N	\bar{X}	ss	t	P
Evet	36	30.78	9.00	-2.70	.01*
Hayır	297	34.86	8.52		

Tablo 2 incelendiğinde katılımcıların ilişki doyumlarının partnere şiddet uygulama durumuna göre anlamlı düzeyde farklılaştığı görülmektedir ($p < .05$). Bir başka ifadeyle hipotez 2 kabul edilmiştir. Partnerine şiddet uygulamayanların ilişki doyumu puan ortalamaları ($\bar{X} = 34.86$), şiddet uygulayanların ilişki doyumu puan ortalamalarından ($\bar{X} = 30.78$) anlamlı düzeyde yüksektir.

Araştırmanın üçüncü hipotezini test etmek amacıyla ilişkisiz örneklem t-test gerçekleştirilmiştir. İlişkisiz örneklem t-testi analizi sonuçları Tablo 3'te sunulmaktadır.

Tablo 3. *Partner Şiddetine Maruz Kalma Durumuna Göre İlişki Doyumu*

Şiddete maruz kalma	N	\bar{X}	Ss	t	p
Evet	34	28.47	7.97	-4.34	.00**
Hayır	299	35.09	8.48		

Tablo 3 incelendiğinde katılımcıların ilişki doyumlarının partner şiddetine maruz kalma durumuna göre anlamlı düzeyde farklılaştığı görülmektedir ($p < .001$). Bir başka ifadeyle hipotez 3 kabul edilmiştir. Partner şiddetine maruz kalmayanların ilişki doyumu puan ortalamaları ($\bar{X} = 35.11$), partner şiddetine maruz kalanların ilişki doyumu puan ortalamalarından ($\bar{X} = 28.47$) anlamlı düzeyde yüksektir.

Araştırmanın dördüncü hipotezini test etmek amacıyla gerçekleştirilen Pearson korelasyon analizi sonuçları Tablo 4'te sunulmaktadır.

Tablo 4. *İlişki Doyumu, Flört Şiddetine Yönelik Tutum Ve Bilişsel Duygu Düzenleme Becerileri Arasındaki İlişkilere Ait Pearson Korelasyon Değerleri*

Değişken	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1.İD	-													
2.EPŞ	-.33**	-												
3.EFŞ	-.26**	.35**	-											
4.KPŞ	-.39**	.40*	.41**	-										
5.KFŞ	-.30**	.21**	.28**	.52**	-									
6.KS	.12*	.02	-.04	-.01	-.09	-								
7.KE	-.12*	.09	-.06	.08	.08	.39**	-							
8.DO	-.02	.01	.01	.08	.02	.30**	.24**	-						
9.PTO	.05	.02	.02	.05	-.12	.05	.21**	-.09	-					
10.PLTO	.26**	-.13*	-.07	-.10	-.33	.15**	.01	.09	.34**	-				
11.PTG	.09	-.06	-.02	-.06	-.06	.10	.12*	.03	.52**	.59**	-			
12.BAY	-.07	.08	.06	.07	.12	.16**	.33**	.09	.39**	.28**	.38**	-		
13.Yıkım	-.37**	.28**	.37**	.40**	.37**	.20**	.29**	.21**	-.06	-.11	-.14**	.15*	-	
14.DS	-.26**	.26**	.32**	.33**	.27**	-.02	.19**	.20**	-.01	-.10	-.05	.20**	.58**	-
\bar{X}	34.41	41.85	29.78	23.76	28.50	11.58	11.93	15.35	12.89	16.06	14.95	12.97	9.75	10.66
SS	8.65	5.94	5.48	7.27	6.09	2.36	3.09	2.86	2.97	2.51	2.92	3.10	3.94	3.42
Çarpıklık	-.38	.16	1.27	.75	.67	.45	.07	.24	-.17	-.20	-.45	-.18	.41	.29
Basıklık	-.67	.20	1.59	.08	1.48	.05	-.34	-.80	-.34	-.67	-.12	-.09	-.62	-.23

Not: * $p < .05$, ** $p < .001$, İD ilişki doyumu, EPŞ erkek psikolojik şiddet, EFŞ erkek fiziksel şiddet, KPŞ kadın psikolojik şiddet, KFŞ kadın fiziksel şiddet, KS kendini suçlama, KE kabul etme, DO düşünceye odaklanma, PTO pozitif tekrar odaklanma, PLTO plana tekrar odaklanma, PTG pozitif tekrar gözden geçirme, BAY bakış açısını yerleştirme, DS diğerlerini suçlama.

Tablo 4'te görüldüğü gibi üniversite öğrencilerinin ilişki doyumu ile erkeğin flörtte uyguladığı psikolojik şiddete yönelik tutum arasında negatif yönde orta düzeyde anlamlı ($r = -.33$); erkeğin flörtte uyguladığı fiziksel flört şiddetine yönelik tutum ile ise negatif yönde düşük düzeyde anlamlı ilişki ($r = -.26$) elde edilmiştir. İlişki doyumu ile kadının flörtte uyguladığı psikolojik şiddete yönelik tutum ($r = -.39$) ve kadının flörtte uyguladığı fiziksel şiddete yönelik tutum ($r = -.30$) arasında negatif yönde orta düzeyde anlamlı ilişki elde edilmiştir. Tablo 4'te ilişki doyumu ile bilişsel duygu düzenlemeye ilişkin korelasyon değerleri de görülmektedir. İlişki doyumu ile bilişsel duygu düzenleme becerilerinden kendini suçlama ($r = .12$) ve plana tekrar odaklanma ($r = .26$) arasında pozitif yönde düşük düzeyde; kabul etme ($r = -.12$) ve diğerlerini suçlama

($r = -.26$) ile negatif yönde düşük düzeyde anlamlı ilişkiler elde edilmiştir. Son olarak ilişki doyumu ile yıkım ($r = -.37$) arasında negatif yönde orta düzeyde anlamlı ilişki bulunmuştur. Korelasyon katsayısı değerlerinin 0.30'dan küçük olduğu durumlarda düşük, 0.30-0.70 arasında olduğu durumlarda orta ve 0.70'den büyük olduğu durumlarda ise yüksek olduğu bilinmektedir (Büyüköztürk ve diğerleri, 2023).

Araştırmanın beşinci hipotezini test etmek amacıyla korelasyon analizi sonucunda ilişki doyumu ile anlamlı düzeyde ilişkili olan değişkenlerin ilişki doyumunu yordamasına ait çoklu regresyon analizi gerçekleştirilmiştir. Çoklu regresyon analizi sonuçları Tablo 5'te sunulmaktadır.

Tablo 5. İlişki Doyumunun Yordanmasına Ait Çoklu Regresyon Analizi Sonuçları

Yordayıcı Değişken	B	Standart Hata	β	t	p	İkili r	Kısmi r
Sabit	42.940	4.996	-	8.595	.00	-	-
EPŞ	-.210	.077	-.144	-2.720	.00**	-.32	-.15
EFŞ	-.056	.087	-.035	-.642	.05	-.26	-.04
KPŞ	-.208	.072	-.174	-2.865	.00**	-.39	-.16
KFŞ	-.088	.081	-.062	-1.082	.28	-.30	-.06
KS	.648	.196	.176	3.300	.00**	.12	.18
KE	-.282	.150	-.101	-1.884	.06	-.12	-.10
PLTO	.583	.166	.169	-3.516	.00**	.26	.19
Yıkım	-.504	.143	-.229	-3.535	.00**	-.37	-.19
DS	.073	.150	.029	.489	.63	-.26	.03

R= .544, R²= .295, F= 15.048, Sd= 9;323, p= .000
 İlişki doyumu= 42.940+ .648 KS + .583 PLTO + .504 Yıkım + .282 KE + .210 EPŞ + .208 KPŞ + .088 KFŞ + .073 DS + .056 EFŞ

Tablo 5'te görüldüğü gibi romantik ilişki doyumu değişkeninin flört şiddetine yönelik tutum ve bilişsel duygu düzenleme becerileri tarafından yordanmasına ait regresyon modeli anlamlıdır [$F(9;323) = 15.048$; $p < .01$]. Araştırma modelinde yer alan yordayıcı değişkenler romantik ilişki doyumundaki toplam varyansın %30'unu açıklamaktadır. Modelde regresyon katsayılarının anlamlılığına ilişkin t-testi sonuçları incelendiğinde flört şiddetinin erkek ve kadın psikolojik şiddet alt boyutları ile bilişsel duygu düzenleme becerilerinden kendini suçlama, yıkım ve plana tekrar odaklanma ilişki doyumunun anlamlı yordayıcıları olduğu görülmektedir. Standardize edilmiş regresyon katsayısına (β) göre yordayıcı değişkenlerin romantik ilişki doyumu üzerindeki görece önem sırası, yıkım, kadın psikolojik şiddet, plana tekrar odaklanma ve erkek psikolojik şiddet şeklindedir.

Sonuç ve Tartışma

Romantik ilişkilerden alınan doyum partnerler açısından ilişkinin ne kadar sağlıklı olduğunun göstergelerindedir. Romantik ilişki doyumu, ilişkideki çok sayıda faktörden etkilenmektedir. Romantik ilişkilerde şiddetin ilişkiden alınan doyumunu azaltabileceği düşünülmektedir. Davranışların ortaya çıkmasında tutumun etkisi düşünüldüğünde romantik ilişkilerde şiddete yönelik tutumun da doyumunu etkileyebileceği söylenebilir. Romantik ilişkiler olumlu ve olumsuz yaşantılarla birlikte yoğun duyguların yaşanabildiği ilişkilerdir. Dolayısıyla romantik ilişkilerde doyumunu etkileyebilen faktörlerden biri de bireyin kullandığı duygu düzenleme stratejisidir. Bu bölümde elde ettiğimiz bulgular hipotezlerimizin sırasına göre ele alınıp tartışılmıştır.

Araştırmanın ilk bulgusu, üniversite öğrencilerinin ilişki doyumlarının cinsiyete göre anlamlı düzeyde farklılaşmadığı şeklindedir. Alan yazın incelendiğinde ilişki doyumunun cinsiyete göre anlamlı düzeyde farklılaşıp farklılaşmadığına dair yapılan araştırmaların farklı bulgulara ulaştıkları görülmektedir. Bazı araştırmalar cinsiyetin ilişki doyumunu yordayan önemli bir değişken olduğunu belirlerken (Fowers, 1991; Sakallı-Uğurlu, 2003; Saraç ve diğerleri, 2015; Sarı ve Korkut-Owen, 2008) bazı araştırmalarda ise ilişki doyumunun cinsiyete göre anlamlı bir şekilde farklılaşmadığı bulunmuştur (Arslan, 2020; Beştav, 2007; Çürükvelioğlu, 2012). Nitekim Satıcı ve Deniz (2018) de yaptıkları meta analiz çalışmasında cinsiyet değişkeninin ilişki doyumunda anlamlı bir etkisinin olmadığı bulgusuna ulaşmışlardır. Dolayısıyla kadın ve erkeklerin ilişki doyum düzeylerinin benzer olduğu söylenebilir.

Araştırmanın ikinci bulgusuna göre üniversite öğrencilerinin ilişki doyumları partnere şiddet

uygulamaya göre anlamlı bir farklılık göstermektedir. Partnere şiddet uygulamayanların ilişki doymu düzeyleri, partnere yönelik şiddet uygulayanlara göre anlamlı düzeyde daha yüksektir. Ayral (2021) da yaptığı araştırmada flört şiddetine yönelik tutumun flört şiddeti davranışını yordadığı sonucuna ulaşmıştır. Dolayısıyla tutumların, davranışların önemli yordayıcılarından olduğu söylenebilir (Kağıtçıbaşı & Cemalçılar, 2014). Tutumların davranışların önemli bir yordayıcısı olduğu kabul edildiğinde, şiddete yönelik olumlu tutuma sahip olanların şiddet davranışları sergileme olasılıklarının yüksek olacağı tahmin edilebilir. Her türlü şiddetin, farklı türden ilişkilere zarar verdiği düşünöldüğünde flört şiddetinin ilişki doymunu düşüreceği beklenir. Dolayısıyla elde edilen bulgunun, şiddetin ilişkilere zarar verdiği görüşünü desteklediği düşünölebilir.

Araştırmanın üçüncü bulgusu, üniversite öğrencilerinin ilişki doymalarının partner şiddetine maruz kalma durumuna göre anlamlı düzeyde farklılaştığı şeklindedir. Partner şiddetine maruz kalmayanların ilişki doymu puan ortalamaları, partner şiddetine maruz kalanların ilişki doymu puan ortalamalarından anlamlı düzeyde yüksektir. Alanyazındaki bulgular da bu bulguyla paralellik göstermektedir. Kaura ve Lohman (2007) üniversite öğrencilerinde romantik ilişkide şiddete maruz kalmak ile ilişkiden alınan doym arasındaki ilişkiyi incelemişlerdir. Araştırma sonucunda flört şiddeti mağduriyeti daha düşük ilişki doymuyla ilişkili bulunmuştur. Şiddete maruz kalmak bireylerin kendilerini ilişkilerinde ve yaşamın diğçer alanlarında mutsuz hissetmelerine yol açarak ilişki doymu düzeylerin düşürecektir.

Araştırmanın dördüncü bulgusu ilişki doymu, flört şiddetine yönelik tutum ve bilişsel duygu düzenleme becerileri arasında anlamlı ilişkiler olduğuna işaret etmektedir. İlişki doymu ile bilişsel duygu düzenleme becerilerinden kendini suçlama ve plana tekrar odaklanma arasında pozitif yönde, kabul etme, yıkım ve diğçerlerini suçlama arasında negatif yönde anlamlı ilişkiler bulunmuştur. Plana yeniden odaklanma problemi çözmek için var olan yolları düşünmektir. Dolayısıyla plana yeniden odaklanma ilişkide problemin etkili çözümlerini sağlayabilir (Onat & Otrar, 2010). Bu da ilişki doymunu artırabilir. İlişki doymu ile kendini suçlama arasındaki pozitif yönlü ilişki, bireylerin ilişkilerinde sorumluluk almalar ile ilgili olabilir. İlişkide kötü giden şeylerle ilgili kendini suçlama, bireylerin belki bir ölçüde olumsuz davranışlarını gözden geçirerek kontrol altına almaya çalışmalarına yol açıyor olabilir. Diğçer taraftan yıkıcılık ve diğçerlerini suçlama ilişkilerde fiziksel veya sözel saldırganlığı artırabilir (Çelik & Onat Kocabıyık, 2014). Saldırganlık da ilişkiden alınan doymu azaltabilir. Araştırmanın altıncı hipotezine ilişkin diğçer bulgu ilişki doymu ile flört şiddetine yönelik tüm ölçekler arasında negatif ilişki olmasıdır. Flört şiddetine yönelik olumlu tutumun, ilişkide saldırganlığı artırabileceği düşünöülünce (Ayral, 2021) tıpkı yıkıcılık ve diğçerlerini suçlama stratejileri gibi ilişki doymunu azaltacağı söylenebilir.

Araştırmanın beşinci bulgusu yıkım, kadın psikolojik şiddetine yönelik tutum, plana tekrar odaklanma, erkek psikolojik şiddetine yönelik tutum ve kabul etmenin romantik ilişki doymunu anlamlı düzeyde yordamasıdır. Yıkım, uyumsuz duygu düzenleme stratejilerindedir. Uyumsuz duygu düzenleme stratejileri kişiler arası ilişkilerdeki problemlerin çözümünü zorlaştırmaktadır. Ayrıca, yıkım duygu düzenleme stratejisini kullanan birey yaşadığı olayları olduğundan daha kötü olarak yorumlamaktadır. Tüm bunlar yıkım stratejisinin ilişkiden alınan doymu düşüreceği şeklinde yorumlanabilir. Plana yeniden odaklanma ise zorlayıcı yaşam olayları karşısında bireyin olumlu anlamlar çıkartabilmesidir (Nowlan ve diğçerleri, 2016). Bu durum plana yeniden odaklanma stratejisini kullanan bireylerin ilişki doymunu pozitif yönde yordadığı bulgumuzu desteklemektedir. Son olarak kadın ve erkek psikolojik şiddetine yönelik olumlu tutumun ilişki doymunu olumsuz yönde yordaması tutumun davranışların önemli yordayıcılarından olması gösterilebilir. Birey şiddete yönelik ne kadar yüksek olumlu tutuma sahipse o kadar çok şiddet davranışı gösterme riskine sahiptir. Romantik ilişkilerde şiddet ise ilişki doymunu azaltmaktadır. Fincham ve diğçerleri (2008) da bu araştırmanın bulgularıyla paralel bir şekilde üniversite öğrencileriyle yaptıkları araştırmada partner şiddetine yönelik tutumun ilişki doymuyla negatif yönde ilişkili olduğunu bulmuşlardır.

Bu araştırmada romantik ilişki doymunu olumlu ve olumsuz yönde yordayan değışkenler incelenmiştir. Bu açıdan bu çalışmanın romantik ilişki doymuyla ilgili alanyazına katkı sağlayacağı düşünölmektedir. Ayrıca bireylerin romantik ilişkilerden aldıkları doymu artırmaya yönelik, üniversite psikolojik danışma merkezlerinde yapılacak bilinçlendirme, önleme, müdahale programlarının

geliştirilmesine katkı sağlayacağı düşünülmektedir. Romantik ilişkilerden elde edilen doyuma flört şiddetine yönelik tutumun etkisi göz önünde bulundurulduğunda flört şiddetine yönelik olumsuz tutumun artırılması amacıyla üniversite psikolojik danışma ve rehberlik merkezlerinde çalışmalar gerçekleştirilebilir. Bu araştırma sonucunda, bilişsel duygu düzenleme stratejilerinin ilişki doyumuyla ilişkisi göz önünde bulundurulduğunda öğrencilerin uygun bilişsel duygu düzenleme stratejiler kullanmalarına yönelik programlar gerçekleştirilebilmesi açısından da yol gösterici olabilir. Bununla birlikte her çalışmada olduğu gibi bu çalışmada da bazı sınırlılıklar bulunmaktadır. Öncelikle bu çalışmada veriler kendini bildirim türündeki ölçme araçlarıyla elde edilmiştir. Bu türdeki ölçme araçlarının sınırlılıkları bilinmektedir. Ayrıca bu çalışmada uygun örnekleme yöntemi kullanılmıştır. İlerleyen çalışmalarda seçkisiz örnekleme yöntemleriyle gerçekleştirilmesi önerilebilir. Bu çalışmanın bir diğer sınırlılığı ise romantik ilişkide alınan doyumun sadece bireysel özelliklerle incelenmesidir. İlerleyen çalışmalarda kültürel etkenlerin de dahil edildiği bir çalışmanın gerçekleştirilmesi önerilebilir. Örneğin bu çalışmada katılımcıların çoğunluğunu kadınlar oluşturmaktadır. Ülkemizdeki toplumsal cinsiyet rolleri göz önünde bulundurularak kadınlar ve erkekler ile nitel araştırma yöntemleri kullanarak romantik ilişki doyumunu, flört şiddetine yönelik tutum ve duygu düzenleme becerilerine dair detaylı veriler elde edilebilir. Bu araştırmanın bir diğer sınırlılığı araştırma grubundaki cinsiyet oranı eşitsizliği olarak gösterilebilir. Bu araştırmanın araştırma grubunun %72,1'i kadınlardan oluşmaktadır. Bununla birlikte çalışmamızda elde ettiğimiz bulguların önceki araştırma bulgularıyla paralellik gösterdiği de görülmektedir. Bu çalışmada ilişki doyumunun, partnere şiddet uygulama ve partner tarafından şiddete maruz kalma açısından farklılaşıp farklılaşmadığını anlamak için evet/hayır şeklinde cevaplanan sorular kullanılmıştır. Ancak flört şiddeti psikolojik, fiziksel, cinsel, duygusal gibi farklı türlerde ortaya çıkabilmektedir. İlerleyen çalışmalarda farklı şiddet türlerine göre ilişki doyumunu arasındaki ilişkiler incelenebilir. Son olarak bu çalışmada ilişki doyumunu, flört şiddetine yönelik tutum arasındaki ilişki incelenmiştir. Ancak ilişki doyumunu flört şiddetine yönelik tutum ile birlikte flört şiddeti davranışları da etkileyebilir. Bundan dolayı ilerleyen çalışmalarda ilişki doyumunu ile flört şiddeti davranışları arasındaki ilişki incelenebilir.

Yazarların Beyanı

Araştırmacıların katkı oranı beyanı: Bu çalışmada ilk yazar konunun belirlenmesi, veri toplanması ve araştırmanın yazımına katkı sağlamıştır. İkinci yazar veri toplanması, verilerin analiz edilmesi ve analizlerin raporlanmasına katkı sağlamıştır. Üçüncü yazar veri toplanması ve tartışma bölümünün yazımına katkı sağlamıştır.

Etik Kurul Kararı: Bu araştırma için Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi'nden (10.12.2021 tarihli, 211-213 sayılı) etik izin alınmıştır.

Çatışma beyanı: Bu araştırma kapsamında yazarlar arasında veya herhangi bir kişi, kurum veya kuruluş arasında herhangi bir çıkar çatışması bulunmamaktadır.

Kaynaklar

- Abraham, M. (1999). Sexual abuse in south Asian immigrant marriages. *Violence Against Women*, 5(6), 591–618. <https://doi.org/10.1177/10778019922181392>
- Aksoy, İ. (2021). *Dating violence prevalence and the relationship between dating violence and coping styles of university students in Turkey* [Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi]. Bahçeşehir Üniversitesi.
- Arslan, A. (2020). *Romantik ilişkilerde ilişki doyumunu, irrasyonel inançlar ve psikolojik ihtiyaçlar arasındaki ilişki* [Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi]. Maltepe Üniversitesi.
- Ayral, S. (2021). *Flört şiddetine yönelik tutumların çelişik duygulu cinsiyetçilik ile şiddetin ve erkek egemenliğinin meşrulaştırılması açısından incelenmesi* [Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi]. Ufuk Üniversitesi.
- Bahun, I. (2017). Intimate relationships in context: stress spillover, relationship efficacy, and relationship satisfaction. *Primenjena Psihologija*, 10(1), 5-16. <https://doi.org/10.19090/pp.2017.1.5-16>
- Beştav, F.G. (2007). *Romantik ilişki doyumunu ile cinsiyet, bağlanma stilleri, rasyonel olmayan inançlar ve aşka ilişkin*

- tutumlar arasındaki ilişkilerin incelenmesi* [Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi]. Hecettepe Üniversitesi
- Büyüköztürk, Ş., Akgün, Ö. E., Karadeniz, Ş., Demirel, F., & Kılıç Çakmak, E. (2023). *Bilimsel araştırma yöntemleri* (34. Baskı). Pegem Akademi A Yayıncılık.
- Büyüköztürk, Ş., Çokluk, Ö., & ve Köklü N. (2013). *Sosyal bilimler için istatistik*. Pegem Akademi.
- Can Gürkan, Ö., & Coşar, F. (2009). Ekonomik şiddetin kadın yaşamındaki etkileri. *Maltepe Üniversitesi Hemşirelik Bilim ve Sanatı Dergisi*, 2(3), 124-129.
- Çelik, H., & Onat Kocabıyık, O. (2014). Genç yetişkinlerin saldırganlık ifade biçimlerinin cinsiyet ve bilişsel duygu düzenleme tarzları bağlamında incelenmesi. *Trakya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 4(1), 139-155.
- Collins, W. A. (2003). More than myth: The developmental significance of romantic relationships during adolescence. *Journal of Research on Adolescence*, 13(1), 1-24. <https://doi.org/10.1111/1532-7795.1301001>
- Cramer, D. (2004). Emotional support, conflict, depression, and relationship satisfaction in a romantic partner. *The Journal of Psychology*, 138(6), 532-542. <https://doi.org/10.3200/JRLP.138.6.532-542>
- Çürükvelioğlu, E. (2012). *Romantic relationship satisfaction in emerging adulthood: the role of self-concept clarity and personal agency* [Yayımlanmamış yüksek lisans tezi]. Orta Doğu Teknik Üniversitesi.
- Curun, F. (2001). *The effects of sexism and sex role orientation on romantic relationship satisfaction* [Yayımlanmamış yüksek lisans tezi Yüksek lisans tezi]. Ortadoğu Teknik Üniversitesi.
- De Andrade, A. L., Wachelke, J.F.R., & Howat-Rodrigues, A.B.C. (2015). Relationship satisfaction in young adults: gender and love dimensions. *Interpersona: An International Journal on Personal Relationships*, 9(1), 19-31. <https://doi.org/10.5964/ijpr.v9i1.157>
- Demircioğlu, Z. I., & Göncü Köse, A. (2021). Effects of attachment styles, dark triad, rejection sensitivity, and relationship satisfaction on social media addiction: A mediated model. *Current Psychology*, 40, 414-428. <https://doi.org/10.1007/s12144-018-9956-x>
- Dünya Sağlık Örgütü. (2012). *Understanding and addressing violence against women*. https://apps.who.int/iris/bitstream/handle/10665/77432/WHO_RHR_12.36_eng.pdf
- Ercan, H. (2016). Üniversite öğrencilerinin aşk stillerinin demografik değişkenler ve ana babaya bağlanma ile ilişkisi. *Adnan Menderes Üniversitesi Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Dergisi*, 7(1), 25-37.
- Erdem, A., & Bakioğlu, F. (2020). Gender roles and dating violence: A mediator role of moral disengagement. *Research in Pedagogy*, 10(2), 169-183. <https://doi.org/10.5937/IstrPed2002169E>
- Fincham, F. D., Cui, M., Braithwaite, S., & Pasley, K. (2008). Attitudes toward intimate partner violence in dating relationships. *Psychological Assessment*, 20(3), 260-269. <https://doi.org/10.1037/1040-3590.20.3.260>
- Fowers, B. J. (1991). His and her marriage: A multivariate study of gender and marital satisfaction. *Sex Roles: A Journal of Research*, 24(3-4), 209-221. <https://doi.org/10.1007/BF00288892>
- Garnefski, N., & Kraaij, V., & Spinhoven, P. (2001). Negative life events, cognitive emotion regulation and emotional problems. *Personality and Individual Differences*, 30(8), 1311-1327. [https://doi.org/10.1016/S0191-8869\(00\)00113-6](https://doi.org/10.1016/S0191-8869(00)00113-6)
- Garnefski, N., Legerstee, J., Kraaij, V., Van Den Kommer, T., & Teerds, J. (2002). Cognitive coping strategies and symptoms of depression and anxiety: a comparison between adolescents and adults. *Journal of Adolescence*, 25(6), 603-611. <https://doi.org/10.1006/jado.2002.0507>
- Gerlach T.M., Driebe J.C., Reinhard S.K. (2020) Personality and romantic relationship satisfaction. In Zeigler-Hill V., Shackelford T.K. (Eds) *Encyclopedia of personality and individual differences* (pp.1-8). Springer. https://doi.org/10.1007/978-3-319-24612-3_718

- Gómez-López, M., Viejo, C., & Ortega-Ruiz, R. (2019). Well-being and romantic relationships: a systematic review in adolescence and emerging adulthood. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 16(13), 2415. <https://doi.org/10.3390/ijerph16132415>
- Hahn, C. M., Hahn, I. G., & Campbell, L. J. (2021). Social anxiety and depression in romantic relationships: a three-sample exploration. *Journal of Social and Clinical Psychology*, 40(3), 175–200. <https://doi.org/10.1521/jscp.2021.40.3.175>
- Hamarta, E., Akat, M., & Deniz, M. (2021). Development of Online Trolling Scale: Validity and reliability study. *Turkish Psychological Counseling and Guidance Journal*, 11(63), 457-470. <https://doi.org/10.17066/tpdrd.1050742>
- Hendrick, S. S. (1988). A generic measure of relationship satisfaction. *Journal of Marriage and the Family*, 50(1), 93–98. <https://doi.org/10.2307/352430>
- Hickman, L. J., Jaycox, L. H., & Aronoff, J. (2004). Dating violence among adolescents. *Trauma, Violence, & Abuse*, 5(2), 123–142. <https://doi.org/10.1177/1524838003262332>
- Hu, T., Zhang, D., Wang, J., Mistry, R., Ran, G., & Wang, X. (2014). Relation between emotion regulation and mental health: a meta-analysis review. *Psychological Reports*, 114(2), 341–362. <https://doi.org/10.2466/03.20.PR0.114k22w4>
- Kağıtçıbaşı, Ç. & Cemalcılar, Z. (2014). *Dünden bugüne insan ve insanlar- sosyal psikolojiye giriş*. Evrim Yayınları.
- Kansky, J. (2018). What's love got to do with it? Romantic relationships and well-being. In E. Diener, S. Oishi, & L. Tay (Eds.) *Handbook of well-being* (pp.619-642). DEF Publishers.
- Kaura, S.A., & Lohman, B.J. (2007). Dating violence victimization, relationship satisfaction, mental health problems, and acceptability of violence: a comparison of men and women. *Journal of Family Violence*, 22, 367–381. <https://doi.org/10.1007/s10896-007-9092-0>
- Le, B., Dove, N.L., Agnew, C.R., Korn, M.S., & Mutso, A.A. (2010). Predicting nonmarital romantic relationship dissolution: A meta-analytic synthesis. *Personal Relationships*, 17(3), 377-390. <https://doi.org/10.1111/j.1475-6811.2010.01285.x>
- Lehnart, J., Neyer, F. J., & Eccies, J. (2010). Long-term effects of social investmentinvestment: the case of partnering in young adulthood. *Journal of Personality*, 78(2), 639-670. <https://doi.org/10.1111/j.1467-6494.2010.00629.x>
- Moreno, M., Riddle, K., Jenkins, M. C., Singh, A. P., Zhao, Q., & Eickhoff, J. (2022). Measuring problematic internet use, internet gaming disorder, and social media addiction in young adults: Cross-sectional survey study. *JMIR Public Health and Surveillance*, 8(1), e27719. <https://doi.org/10.2196/27719>
- Moss, B. F., & Schwebel, A. I. (1993). Defining intimacy in romantic relationships. *Family Relations*, 42(1), 31-37. <https://doi.org/doi:10.2307/584918>
- Moss, B. F., & Schwebel, A. I. (1993). Defining intimacy in romantic relationships. *Family Relations: An Interdisciplinary Journal of Applied Family Studies*, 42(1), 31–37. <https://doi.org/10.2307/584918>
- Murphy, C. M., & Hoover, S. A. (1999). Measuring emotional abuse in dating relationships as a multifactorial construct. *Violence and Victims*, 14(1), 39–53.
- Nowlan, J. S., Wuthrich, V. M., & Rapee, R. M. (2016). The impact of positive reappraisal on positive (and negative) emotion among older adults. *International Psychogeriatrics*, 28(04), 681–693. <https://doi.org/10.1017/s1041610215002057>
- Onat Kocabıyık, O., Çelik, H., & DüNDAR, Ş. (2017). Genç yetişkinlerin bilişsel duygu düzenleme tarzlarının ilişkisel bağımlı benlik kurgusu ve cinsiyet açısından incelenmesi. *Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Dergisi*, 45(45), 79-92. <https://doi.org/10.15285/maruaebed.279969>

- Onat, O., & Otrar, M. (2010). Bilişsel duygu düzenleme ölçeğinin Türkçeye uyarlanması: Geçerlik ve güvenilirlik çalışmaları. *Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Dergisi*, 31, 123-143.
- Orozco-Vargas, A.E., Venebra-Muñoz, A., Aguilera-Reyes, U., & Garcia-Lopez, G. I. (2021). The mediating role of emotion regulation strategies in the relationship between family of origin violence and intimate partner violence. *Psicologia: Reflexao e Critica*, 34, 23. <https://doi.org/10.1186/s41155-021-00187-8>
- Price, E.L; Byers, E.S; Dating Violence Research Team. (1999). The attitudes towards dating violence scales: development and initial validation. *Journal of Family Violence*, 14, 351-375.
- Raffagnino, R., & Matera, C. (2015). Assessing relationship satisfaction: Development and validation of the Dyadic-Familial Relationship Satisfaction Scale. *Journal of Couple & Relationship Therapy*, 14(4), 322-341. <https://doi.org/10.1080/15332691.2014.975305>
- Sakallı-Uğurlu N. (2003). How do romantic relationship satisfaction, gender stereotypes, and gender relate to future time orientation in romantic relationships? *The Journal of Psychology*, 137(3), 294-303. <https://doi.org/10.1080/00223980309600615>
- Saraç, A., Hamamci, Z., & Güçray, S. (2015). Üniversite öğrencilerinin romantik ilişki doyumunu yordaması. *Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi*, 5(43), 69-81.
- Sarı, T. & Korkut Owen, F. (2016). Romantik ilişkilerde akılcı olmayan inançların ve bağlanma boyutlarının ilişki doyumunu üzerindeki yordayıcı rolünün incelenmesi. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 1(37), 204-216.
- Satıcı, B., & Deniz, M. (2018). Cinsiyetin romantik ilişki doyumunu üzerindeki etkisi: bir meta-analiz çalışması. *İlkogretim Online*, 17(2), 1077-1095. <https://doi.org/10.17051/ilkonline.2018.419356>
- St-Louis, A.C., Rapaport, M., Chénard Poirier, L., Vallerand, R. J., & Dandeneau, S. (2021). On emotion regulation strategies and well-being: the role of passion. *Journal of Happiness Study*, 22, 1791-1818. <https://doi.org/10.1007/s10902-020-00296-8>
- Sungur Taşdemir, Z., Karakuş Yetkin, M., & Karakuş, M. (2022). Üniversite öğrencilerinin flört şiddeti davranışlarına yönelik tutumlarının toplumsal cinsiyet eşitliği bağlamında değerlendirilmesi: Eskişehir örneği. *Akdeniz Kadın Çalışmaları ve Toplumsal Cinsiyet Dergisi*, 5(2), 295-323. <https://doi.org/10.33708/ktc.1167474>
- Temple, J. R., Shorey, R. C., Tortolero, S. R., Wolfe, D. A., & Stuart, G. L. (2013). Importance of gender and attitudes about violence in the relationship between exposure to interparental violence and the perpetration of teen dating violence. *Child Abuse & Neglect*, 37(5), 343-352. <https://doi.org/10.1016/j.chiabu.2013.02.001>
- Türkiye Cumhuriyeti Aile, Çalışma ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı. (2016). *Kadına Yönelik Şiddetle Mücadele Ulusal Eylem Planı (2016-2020)*. <https://www.aile.gov.tr/uploads/ksgm/uploads/pages/dagitimda-olan-yayinlar/kadina-yonelik-siddetle-mucadele-ulusal-eylem-planı-2016-2020-icin-tiklayiniz.pdf>
- Uğur, E, Akat, M, Savcı, M., & Ercengiz, M. (2022). Siber şiddet ile ilgili iki ölçeğin geçerliliği ve güvenilirliği: Siber Obsesif Takip Ölçeği (SOTÖ) ve Siber Flört Şiddeti Ölçeğinin (SFŞÖ) Türkçeye uyarlanması. *e-Uluslararası Eğitim Araştırmaları Dergisi*, 13(3), 46-58. <https://doi.org/10.19160/e-ijer.1041545>
- Ybarra, M. L., Espelage, D. L., Langhinrichsen-Rohling, J., Korchmaros, J. D., & Boyd, D. (2016). Lifetime prevalence rates and overlap of physical, psychological, and sexual dating abuse perpetration and victimization in a national sample of youth. *Archives of Sexual Behavior*, 45(5), 1083-1099. <https://doi.org/10.1007/s10508-016-0748-9>
- Yumuşak, A., & Şahin, R. (2014). Flörtte şiddete yönelik tutum ölçeklerinin güvenilirlik ve geçerlik çalışması. *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi*, 13(49), 233-252.

EXTENDED ABSTRACT

Introduction

The university period is one in which romantic relationships are important (Saraç et al., 2015). Healthy romantic relationships established during this period positively affect the interpersonal relationships and psychological well-being of the individuals in the future (Lehnart et al., 2010). As in other periods of life, romantic relationships established during the university period are desirable and developing, but in some cases, they can be the opposite; relationships can also be destructive (Gómez- López et al., 2019). At this point, the concept of romantic relationship satisfaction emerges.

In order for romantic relationships to continue in a healthy way, the satisfaction from the relationship must be high. It is also known that couples who are satisfied with their romantic relationships have higher life satisfaction and happiness levels (De Andrede et al., 2015). Decreased satisfaction in romantic relationships has been associated with many psychological problems. For example, studies have found that low romantic relationship satisfaction is associated with depression, social anxiety, perceived stress and social media addiction (Bahun, 2017; Demircioğlu & Göncü Köse, 2021; Hahn et al., 2021). However, some variables in romantic relationships can negatively affect romantic relationship satisfaction. One of these variables is dating violence.

Dating violence can be explained as one partner in a romantic relationship behaving in a way that is physically, psychologically, and sexually harmful to the other partner (World Health Organization, 2012). One of the effective factors in the emergence of dating violence behaviors is the attitude toward dating violence. Positive attitudes toward dating violence are a risk factor for the emergence of such violence. Emotion regulation is another variable that affects the satisfaction of partners in romantic relationships. Emotion regulation is the ability to manage, control, and regulate the emotions that an individual feel in the face of challenging life events (Garnefski & Spinhoven, 2001). It can be said that using adaptive cognitive emotion regulation strategies in romantic relationships can increase relationship satisfaction.

In this study, it was investigated whether relationship satisfaction differed significantly according to personal variables. In addition, in this study, it was aimed to determine the relationships between relationship satisfaction, emotion regulation strategies and attitudes towards dating violence. The research hypotheses are as follows:

In university students;

H1. Relationship satisfaction differs significantly by gender.

H2. Relationship satisfaction differs significantly according to the violence against the partner.

H3. Relationship satisfaction differs significantly according to exposure to partner violence.

H4. There are significant relationships between relationship satisfaction, attitude towards dating violence and cognitive emotion regulation strategy.

H5. Attitudes towards dating violence and cognitive emotion regulation strategy significantly predict relationship satisfaction.

Method

The participants of this study consisted of 333 students at a university in the region of Central Anatolia. Of all the participants, 72.1% (240) were female and 27.9% (93) were male. The data were collected using the Attitudes toward Dating Violence Scales, Cognitive Emotion Regulation Questionnaire, and the Relationship Assessment Scale, as well as a personal information form created by the researchers. An independent sample t-test, multiple regression analysis, and correlation analysis were used in the study. The SPSS Statistic 22 package program was used for analysis of the data.

Results

This study showed that university students' relationship satisfaction did not differ significantly according to gender ($p > .05$). It also showed that the relationship satisfaction of the participants differed significantly according to the violence against the partner ($p < .05$). The relationship satisfaction mean score of those who do not use violence against their partner ($\bar{X} = 34.70$) is significantly higher than the mean score of relationship satisfaction of the perpetrators ($\bar{X} = 34.70$). It was observed that the relationship satisfaction of the participants differed significantly according to their exposure to partner violence ($p < .05$). The mean relationship satisfaction score of those who were not exposed to partner violence ($\bar{X} = 35.11$) is significantly higher than the mean score of relationship satisfaction ($\bar{X} = 28.47$) of those who were exposed to partner violence. There was a positive correlation between relationship satisfaction and cognitive emotion regulation skills, self-blame and refocus on planning; negatively significant correlation values were found between acceptance, catastrophizing and other-blame.

Conclusion

Romantic relationships are common during the university period and can have significant effects on the psychological health of individuals in the future. The effect on their psychology depends on the satisfaction received from the romantic relationship. In this study, variables that positively and negatively affect romantic relationship satisfaction were examined. In other words, protective and damaging variables for romantic relationship satisfaction were examined. In this respect, it is thought that this study contributes to the related literature.